

NHẤT CỬ NHẤT ĐỘNG CỦA LÃO SƯ

LÀM TÂM GUỒNG CHO CHÚNG TA

Giảng giải: Pháp Sư Tịnh Không

Đến năm tôi mười tuổi, chúng tôi từ nông thôn dọn đến thành thị, trong thành thị thì hoàn toàn không có nền giáo dục truyền thống này, chỉ thỉnh thoảng còn nghe được có người nói, nhưng không còn xem thấy người nỗ lực mà làm.

Sau khi tôi mười tuổi, ở trong Thành Phố huân nhiễm cái bất thiện, tiếp nhận cái gọi là giáo dục mới.

Giáo dục mới thì phủ định giáo dục truyền thống, xem giáo dục truyền thống là lỗi thời, là lạc hậu, phải học với các Quốc Gia Âu Mỹ tiên tiến, thế là khóa trình tiểu học thay đổi.

Khi tôi đi học tiểu học, tiểu học năm thứ hai còn có một khóa trình tu thân, nhưng đến năm thứ ba thì thay đổi tu thân không dùng nữa, đổi thành công dân, đến năm thứ tư đổi thành xã hội, khóa trình thường hay đổi, mỗi năm đều không như nhau.

Đây là chúng tôi đích thân trải qua, càng thay đổi thì càng xa đời với giáo dục văn hoá truyền thống, càng ngày càng xa.

Đến khi tôi học sơ trung, đích thực là đạo đức luân lý truyền thống không còn. Thế nhưng Lão Sư vào lúc đó tốt, Lão Sư còn có thể thân giáo, đó là vào thời kỳ hoạn nạn, tám năm kháng chiến.

Chúng tôi lớn lên trong thời đại này, khoảng ngày tháng đó rất gian nan khốn khó, Lão Sư có tâm yêu thương đời với học trò.

Chúng tôi là học sinh lưu vong nên đều không ở cùng chung với gia đình, có người còn thư từ qua lại với gia đình, có người ngay đến tin tức đều không có, cho nên trường học chính là nhà, Lão Sư cũng là kiêm sứ mạng của Cha Mẹ.

Chúng tôi cảm ân đối với Lão Sư, Lão Sư đích thực đem học trò xem thành con cái, rất là quan tâm, rất là thương yêu, đồng thời cũng làm ra tấm gương tốt cho chúng ta xem. Tuy là không có trong khóa trình, thế nhưng nhất cử nhất động của Lão Sư là tấm gương cho chúng ta.
